

ning. Naar dette Forslag vedtages, vil det være nødvendigt, for at vedligeholde den samme Tanke, at ogsaa Ordene: „Af Faderen eller anden Børge“ i tredje Punctum udgaae, hvilket ogsaa er foreslaaet under Nr. 2. — Hvad angaaer det andet Stykke af § 1, som angaaer den gifte Kone, der tager Tjeneste uden Mandens Samtykke, da har det under den Forhandling, der har fundet Sted imellem Udvalget og mig, viist sig, at man vanskelig kunde komme til Enighed om, hvorledes man skulde bestemme dette Rettsforhold, og man har derfor foreslaaet, hvad jeg ogsaa troer, der er det Rigtigste, at lade den hele Bestemmelse falde bort.

Til Udkastets § 2 har Udvalget foreslaaet, at der skulde optages en Sætning, ifølge hvilken Dyrigheden skulde meddele Fæstemanden de nærmere Forholdsregler, hvorefter han skulde udføre sine Forretninger. Om en saadan Sætning optages eller ikke, anseer jeg for temmelig ligegyldigt. Jeg troer, at det er overflødig at optage denne Sætning, da de vigtigste Regler om Fæstemændens Forretning indeholdes i Paragrapherne 3 og 4. Der kan vel efter Omstændighederne gives nærmere Regler; men ved Udkastet vil Dyrigheden ikke hindres i at kunne give en Fæstemand saadanne Regler, saafremt det maatte findes hensigtsmæssigt. Der er for Kjøbenhavn, navnlig ved en Placat af 28de Juli 1728, fastsat, at der skal bestemmes en vis Betaling, han maa tage; men jeg troer, at det vil være vanskeligt at ordne dette Punct ved et egentligt Regulativ.

Udvalgets Undringsforslag til § 6 gaaer ud paa en Omredaction, og jeg skønner ikke rettere, end at Meningen af Udkastet og af Udvalgets Forslag netop er den selsamme. Udvalget har troet, at det vilde være gavnligt, at det udtrykkelig blev udtalt, at Fæstepenge ikke henhøre til det Væsentlige ved Contracters Afslutning; jeg skulde troe, at dette er noksom antydet i Udkastet, hvor der siges: „Fæstepenge, som maatte være givne“. Hvis Fæstepenge altid skulde være givne, naar Contracten skulde være bindende, saa var det vistnok aldeles nødvendigt at indføre en sær egen Regel derom. Der er ogsaa mange andre Tilfælde, hvor det er Brug at give Penge

paa Haanden, og Fæstepenge ere ikke jo andet end Penge paa Haanden; men man har derfor aldrig troet, at det var Noget, der var nødvendigt. Det er Noget, som berøer paa Overeenskomst, og Contracten er ligemeget forbindende, enten der gives Penge paa Haanden eller ikke. Ligesom man derfor ikke i Lovgivningen har fundet Anledning til i Almindelighed at udtale den Sætning, at en Contract er bindende uden Haandpenge, selv hvor Haandpenge sædvanligvis blive givne, saaledes har jeg troet, at det heller ikke var nødvendigt herom at give en udtrykkelig Regel i denne Lov. — Til § 7 har det ærede Udvalg foreslaaet, at de Udtryk, som angive, hvorefter det skal bedømmes, hvad Lønnen skal være, naar ingen Overeenskomst derom er truffen, burde forandres. Der er i Lovudkastet sagt, at det skal beroe paa Skik og Brug paa den Tid og det Sted, hvor Contracten bliver indgaaet; det ærede Udvalg har meent, at man skulde sætte: „som der paa Stedet er almindelig“. I de fleste Tilfælde vil vistnok Resultatet blive det samme, hvilket Udtryk man end bruger. Jeg har ved at benytte det Udtryk, som forekommer i Lovudkastet, tænkt mig det Sædvanlige, at Contracten bliver sluttet paa det Sted, hvor Tjenesten skal tiltrædes; men det kan jo ikke nægtes, at det er muligt, at Contracten sluttes paa eet Sted, og at Tjenesten skal forrettes paa et andet Sted, og i dette Tilfælde burde jo vistnok Lønnens Størrelse ikke rette sig efter det Sted, hvor Contracten er afsluttet, men efter det Sted, hvor Tjenesten skal forrettes. Altsaa kunde jeg nok være enig i, at det er ønskeligt; at det, som har været Meningen af Udkastet, gjøres noget tydeligere. Naar det ærede Udvalg har meent, at dette kunde skee ved at bruge det Udtryk: „som der paa Stedet er almindelig“, saa kan jeg derimod kun have den Indvending, at det forekommer mig, at dette Udtryk: „som der paa Stedet er almindelig“, er noget ubestemt, da der ikke er tale om noget Sted iforveien i Paragraphen selv; men der kan vel ikke være Spørgsmaal om noget andet Sted end det, hvor Contracten bliver opfyldt. — Det ærede Udvalg har dernæst foreslaaet, at § 8 skulde falde bort. Den Regel, som indeholdes i § 8, angaaende